

Hegertuns bok – en slutt kommentar

ANDERSEN: Hvis man godtar det paradigmeskifte i bibelfortolkning jeg nevner, kunne man jo også spørre om det ikke finnes «etisk» forsvarlige grunner til at enslige burde unne seg løse seksuelle forbindelser av «terapeutiske» grunner, skriver Øyvind Gaarder Andersen.

Foto: Bjørn Olav Hammerstad

ØYVIND GAARDER ANDERSEN

førstelektor ved Høyskolen for ledelse og teologi

Terje Hegertun og jeg har i noen artikler debattert hans bok «Det trofaste samlivet», og Hegertun har skrevet en slutt kommentar. La meg også få gjøre det samme.

Hegertun mener at han ikke lar seg styre av «tidsånden» i sin tolkning av bibeltekstene om homoseksualitet. Men, vil jeg si, dette med «tidsånden» skal vi ta på alvor. Historien viser oss hvordan kristenheten opp gjennom tidene er blitt influert av samtidens filosofi og kultur. Allerede oldkirken ble påvirket, da av gresk filosofi. Arius, som avviste Jesu guddom, er et eksempel på det.

I dag utsettes vi for et bombardement av en ny kjønnsideologi som vi må slutte oss til for å være politisk korrekte. Det er all grunn til å spørre om hvilken sammenheng det kan være mellom aksept av homofile ekteskap

og vår tids «tidsånd». Her bryter man jo med en 2000-årig tradisjon av bibelfortolkning.

Hegertun hevder at Bibelen er taus om begrepet «likekjønnede ekteskap». Han skriver at det lå «utenfor Bibelens horisont, slik forståelsen av dette begrepet er tilrettelagt i dag». Det er riktig at uttrykket «likekjønnede ekteskap» ikke er brukt i Bibelen. Det er en moderne opp-

finnelse. Men selve fenomenet er omtalt i Bibelen.

I mine artikler har jeg påpekt at homofile ekteskap ikke var uvanlig i Romerriket på Paulus' tid, noe han etter all sannsynlighet har kjent til. Og Paulus' tekster er krystallklare i sin avvisning av alle former for homoseksualitet, inklusive homofile ekteskap. Dette er ikke minst tydelig i Rom 1,24-27 hvor han viser tilbake til skapelsen av mennesket som kvinne og mann, og Guds ordning med ekteskap. Derfor leser man noe inn i Paulus' tekster, som ikke står der, hvis man mener at de ikke sier nei til homofile ekteskap (Se min

artikkel i Dagen 25.06 for nærmere begrunnelse for dette.)

Siden Bibelen er så krystallklar på dette området, innebærer det et paradigmeskifte i bibeltolkning om likekjønnede ekteskap skulle aksepteres, vil jeg hevde. Da kan Bibelen i så fall læremessig overprøves. Og da vil jeg spørre hvorfor ikke også Bibelens tale om to utganger på livet, eller Jesus som eneste vei til Gud, kan forstås som bare tidsbegrensede uttrykksformer for den mer generelle verdi av å ha et kristent perspektiv på livet.

Hegertun henviser med rette til 1 Kor 7,1-9 hvor Paulus

● **Hvorfor bare trofasthet mellom to? Hvorfor ikke polygami eller polyamorøse forhold også, som påberoper seg trofasthet, kunne man spørre.**

skriver om ekteskapeleg samliv. Som Hegertun påpeker, er Paulus veldig realistisk og sier at det er bedre å gifte seg enn å brenne av begjær. Men utfordringen på dette området er noe som gjelder ikke bare homofile, men også enslige heterofile.

Det er mange heterofile som ønsker å gifte seg, men som ikke har funnet en ektefelle. Hvis man godtar det paradigmeskifte i bibelfortolkning jeg nevner, kunne man jo også spørre om det ikke finnes «etisk» forsvarlige grunner til at enslige burde unne seg løse seksuelle forbindelser av «terapeutiske» grunner. Eller hvorfor bare trofasthet mellom to? Hvorfor ikke polygami eller polyamorøse forhold også, som påberoper seg trofasthet, kunne man spørre.

Er homofil orientering noe absolutt? Det finnes vitnesbyrd av homofile om at deres orientering er blitt mirakuløst endret i forbindelse med gudsopplevelser. Det er nok ikke politisk korrekt å si dette, men vitnesbyrdene bør likevel høres. Blant annet forteller forfatteren av Alpha-

kurset, Nicky Gumbel, om flere eksempler på dette i boken «Gode svar på aktuelle spørsmål» (s.88-89).

I Dagen (24.08.2018) fortelles det om 55-årige Ray Baker som så lenge han kunne huske hadde vært tiltrukket av menn. Men fordi han ville følge Bibelen, levde han som enslig, og ba om at hans situasjon måtte endres. Etter en tid møtte han en kvinne, Kay, som han begynte å kjenne seg tiltrukket av. De har vært lykkelig gift i mange år, forteller han. Samtidig må han fortsette å kjempe med homofile tanker og følelser, og si nei til dem.

Det bør også påpekes at i mange tilfeller er det mer tale om ulike grader av bifil orientering enn av utelukkende homofil orientering. Da må jo vedkommende, ut fra kristen tenkning, uansett ta et valg – om man skal være tro mot én ektefelle. La meg til slutt si: Vi kan, og bør, fortsatt være venner selv om vi har ulikt syn på likekjønnet ekteskap. Samtidig må jeg få lov å være tydelig og si at jeg ser på aksept av dette som kirkesplittende vranglære.